siseministri koht, mis tekkinud 1. aprillil Kohtu-Siseministeeriumi lahutamisel, on täitmata. Ootused koonduvad teataval määral tulevase siseministri isikule. Tema energiast ja initsiatiivist jääb palju olenevaks.

3. Valitsemine ilma Riigikoguta.

Kuuekuine kaitseseisukorra kestus ei too valitsusele nähtavasti küllaldast kindlustust, et võiks asuda riigivanema ja Riigikogu valimisele ja 1933. aasta Põhiseaduse täielikule maksmapanemisele. Tundub, et sisepoliitiline võitlus võib puhkeda uue hooga ja korduda kevadine olukord. Üleminek normaalolukorrale nõuab veel mõningaid ettevalmistusi ja sellele suunab augustist alates valitsus oma tähelepanu.

25. augustil kutsutakse siseministriks senine Riigikogu esimees K. Einbund ja 27. augustil nimetatakse ta peaministri asetäitjaks välisminister J. Seljamaa asemele. Sellega on rõhutatud tähtsus, mis K. Einbundile antakse tema asumisel siseministri kohale. K. Einbund andis samal päeval ajakirjandusele programmilisi seletusi, mis toovad mõningaid uusi vaateid valitsuse poliitika iseloomustamiseks ja väljendavad esmakordselt selgel kujul, et valitsus ise tahab teostada meie riigikorras muutusi. K. Einbund ei nimeta valitsust enam demokraatlikuks, vaid autoritaarseks. Ta ütleb muu seas:

„Valitsus tugeneb sisepoliitiliselt oma võimule või oma autoriteedile ja kodanikkude paremale arusaamisele ning riiklikule meelsusele. Ses mõttes võib meie juures kõnelda autoritaarsest valitsusest, kuigi viimane oma ülesandeis ei suundu autoritaarsele riigikorrale Eestis ega ole juhitud oma tegevuses autoritaarse korra loosungeist, mis viimasel ajal juhivad poliitilisi püüdeid nii mõneski riigis ja mis enne 12. märtsi ähvardasid ka meil riigikorra pöördega . . .

Eesti kroonika 1934, lk. 26